

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Christiansborg
1240 København K

J.nr. MST-607-00038

Den 15. juni 2010

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i brev af 20. maj 2010 stillet følgende spørgsmål nr. 377 (alm. del), som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 377 (alm. del)

Vil ministeren redegøre for, efter hvilke regler nogen medlemslande har indført GMO-frie zoner?

Svar

I en lang række medlemslande har regioner, kommuner, landsbyer, enkelte gårde, restaurationer, lokale landbrugsorganisationer og grønne organisationer udnævnt et større eller mindre område som GMO-fri zoner.

Imidlertid findes der i fællesskabslovgivningen ingen specifikke regler om etablering af GMO-frie zoner.

Traktaten og udsætningsdirektivet rummer dog bestemmelser (miljøgarantien og sikkerhedsklausulen), der muliggør begrænsning af dyrkning af GM-afgrøder, der er tilladt i EU, og således også begrænsning af dyrkning i specifikke zoner indenfor medlemslandets territorium – f.eks. særlig sårbare områder eller skrøbelige økosystemer.

Anvendelse af disse bestemmelser kræver imidlertid videnskabelig dokumentation, der retfærdiggør sådanne tiltag. Kommissionen skal underrettes med hensyn til en stillingtagen til, hvorvidt de pågældende skridt er begrundede, ligesom medlemslandene skal underrettes.

Danmark har kun modtaget én underretning om etablering af en GMO-fri zone begrundet i disse regler, nemlig fra den portugisiske regering, der på vegne af den selvstyrende region Madeira har erklæret Madeira som GMO-fri zone under henvisning til miljøgarantien. Kommissionen har endnu ikke taget stilling til denne anvendelse af miljøgarantien.

Rådet (miljø) behandlede i sine konklusioner om Genetisk Modificerede Organismer den 8. december 2008 spørgsmålet om følsomme og beskyttede områder og påpeger bl.a., at medlemslandene kan anvende sameksistensreglerne til en regulering af dyrkningen af GMO-afgrøder, og at GMO-frie zoner kan skabes gennem frivillige aftaler.

I hvert fald en enkelt region – Vallonien i Belgien – har indført sameksistensregler, der vanskeliggør dyrkning af GMO'er i Vallonien.

For de øvrige GMO-frie zoner må etableringen af sådanne zoner betragtes som frivillige aftaler, som ikke er bindende for tredjemand.

Karen Ellemann/ Anne-Marie Rasmussen